

1787.
Augustus.
door het Kanaal.

weder zeer slecht. Wij hadden met wind, regen en nevel te kampen; onze gesteldheid in een Kanaal, waar wij geen Land zien konden, was ten minsten zeer bedenkelijk; doch die stormen, waar over wij te onvrede waren, waren de voorbode van noorde winden, waar op wij niet gerekend hadden, en die zig den 8^{en}, na een voorafgaande onweder, vertoonden. Zij deden ons, eerder dan wij dagten, het zuiden van het Kanaal bereiken, waar ik een klein vlak Eiland ontdekte, omtrent zes mijlen van het groote af gelegen. Ik gaf 'er den naam aan van *het Eiland Monneron*, naar dien van onzen Ingenieur. Wij zeilden tusschen deeze beide Eilanden door, en wel dra ontdekten wij eenen Berg, ten minsten twaalf honderd toisen hoog; hij scheen enkel uit eenen rots te bestaan, zonder eenig geboomte of gras, en in zijne holen zag men nog de sneeuw. Ik noemde dien *Piek de Langle*. Wij zagen ter gelijker tijd meer vlakke landstreeken. De kust van het Eiland *Segaliën* eindigde met eenen uithoek; men bespeurde aldaar geene reijen van Bergen meer: alles kondigde ons aan, dat wij deszelfs
zui-